

DEZE WEEK IS HIJ TE GAST BIJ ROSA VERMEULEN

Helmut Lotti ligt niet wakker van de puristen-kritiek op zijn 'Ik ben geen cultuurbarbaar, n

„Ik breng muziek waarvan ik weet dat mijn schoonouders ze dolgraag zullen beluisteren,” zegt Helmut Lotti, zondag de centrale gast in 'Rosa'. Niet alleen zijn schoonouders, want 'Lotti goes classic II' is een even groot succes als de eerste editie, en nummer drie zal niet lang op zich laten wachten.

Misschien herinnert u zich nog vaag dat de jonge Helmut Lotti ooit als Elvis-imitator deelnam aan de Nederlandse *Soundmixshow*. Hij kwam toen weliswaar niet als winnaar uit de bus, maar zijn deelname ging niet onopgemerkt voorbij. Ook niet in Vlaanderen, waar hij kort daarop zijn eerste megahit 'Kom nu' scoorde. Het was het begin van een succesvolle carrière in het populaire genre, waaraan een paar jaar geleden vrij onverwachts een einde kwam. Niet omdat Lotti er de brui aan gaf of omdat zijn succes begon te tanen, maar omdat hij, zoals bekend, enigszins toevallig overschakelde op het populair klassieke genre en daarmee een nog groter publiek bereikte als voorheen. De tweede 'Lotti goes classic'-tournee trekt momenteel volle zalen, de tweede 'klassieke' cd zal niet lang meer op zich laten wachten. Is de breuk met het verleden definitief?

IVE 'Lotti goes classic' kreeg een vervolg wegens onvermoed succes. Zie jij jezelf nog ooit op een scène staan huppelen bij het vertolken van Elvis-songs?

HELMUT LOTTI: „Dat zal de toekomst wel uitwijzen. Zolang ik ervoor zorg dat ik kwaliteit breng, kan dat geen probleem zijn. Ik hanteer één regel: ik werk voor een publiek. Ik breng muziek die commercieel interessant is, muziek die ik zelf ook zou kopen, muziek waarvan ik

denk dat de mensen ze leuk zullen vinden. Ik wil mijn publiek niet overdonderen met wat ik allemaal kan. Wat ook niet wil zeggen dat mijn repertoire plat en pretentieloos mag zijn.”

IVE Sommige 'kenners' zijn van mening dat jij het klassieke lied met rust moet laten.

HELMUT LOTTI: „Ik noem hen 'de puristen'. Ik kan daarmee leven. Die mensen menen wat ze zeggen, ze zijn zo opgevoed. Het is ook niet mijn bedoeling om de klassieke muziek dichter bij het publiek te brengen. Ik vind gewoon dat die licht klassieke muziek heel mooie melodieën bevat. Ik vind mezelf geen cultuurbarbaar, maar een cultuurbarbier: ik heb allerlei stukken die ik leuk vind geknipt en samengebracht, stukken waarvan ik weet dat mijn schoonouders ze dolgraag nog eens zullen beluisteren. Die liederen waren echter alleen te verkrijgen op klassieke cd's waarop ook veel zware muziekstukken staan, of op cd's waarop die melodieën op een verkeerde manier werden gepopulariseerd, of op platen waarop ze worden gezongen door klassieke tenoren. Daar hebben sommige mensen pro-

LOTTI PROFESSIONEEL
 'Volgend jaar ronden we af met 'Classic III', en daarna ga ik misschien een musical doen.'

blemen mee omdat die klassieke stemmen veel te ver van hun wereld af staan. Ik heb deze liederen gezongen als 'de Vlaamse volksjongen'.”

IVE Zonder je af te vragen of je daarmee niet tussen twee stoelen zou terechtkomen?

HELMUT LOTTI: „Ik heb het geluk dat er tussen die twee stoelen een sofa staat. In zekere zin heb ik vorig jaar mijn hoofd op de slachtbank gelegd, maar het mes is niet gevallen. Ik geloofde op voorhand niet erg in het commerciële aspect van de zaak, maar ik was wel trots op de eerste *Lotti goes classic*-plaat. Ik vond dat ze goed gemaakt was, en we hadden ons geamuseerd. Het is dus allemaal anders gelopen dan ik had verwacht.”

IVE Wat is het verschil tussen de eerste 'Lotti goes classic' en de tweede?

HELMUT LOTTI: „De tweede is romantischer, en bevat minder bravourestukken. Hij klinkt minder barok, leunt wat dichter aan bij het musical-genre. Volgend jaar willen we *Lotti goes classic III* uitbrengen, dan is het drieluik voltooid. Drie is een mooi getal, dan wil ik ermee stoppen. Wat daarna komt, zie ik nog wel. Misschien een musical, of misschien zo weinig mogelijk.”

IVE Het populair-klassieke repertoire eist erg veel van je stembanden.

HELMUT LOTTI: „Als je dit project niet live brengt met zestig man achter je, dan ga je de mist in. Vorig jaar had ik zeventig tot tachtig optredens, maar ik heb maar één concert moeten afzeggen wegens stemproblemen. Ach, misschien zal mijn stem over vier jaar kapot zijn, of misschien niet, dat zien we dan wel

haar een cultuurbarbier'

weer. Misschien heb ik pech, en ik heb geen idee wat ik dan moet doen. Ik zou natuurlijk nummers kunnen schrijven voor anderen. Ik heb altijd vrij veel nagedacht over het leven. Op mijn zesde schreef ik al verhaaltjes voor mijn klasgenoten. Ik verkocht ze voor 20 frank en met dat geld kocht ik een pakje snoep."

IVE Wie wil je nu imponeren met je zangcarrière?

HELMUT LOTTI: „Je moet toch iets doen als je niet op straat wil rondhangen. Het is zeker niet mijn bedoeling om meisjes te imponeren, ik heb er al eentje voor het leven geïmponeerd. Maar wie het lef heeft om op een podium te gaan staan, denkt natuurlijk van zichzelf dat hij talent heeft. Je kent toch de bijbelse parabel van het talent?"

IVE Euh...

HELMUT LOTTI: „Het gaat over drie gasten. Als ik me niet vergis kreeg de ene vijf talenten, de tweede twee en de derde één, ieder naar gelang van zijn bekwaamheid. Op het eind van het verhaal had de eerste zijn vijf talenten zo weten te gebruiken dat hij ze had verdubbeld. De tweede had er ook een meer omdat hij zijn talenten naar eigen vermogen had gebruikt. De derde had zijn ene talent in de grond gestopt om het zeker niet kwijt te geraken, met als gevolg dat hij er nog altijd maar één had. Moraal van het verhaal: wat je hebt gekregen, moet je proberen te benutten, op een positieve manier."

IVE Wat leerde je nog meer uit de bijbel?

HELMUT LOTTI: „Ik denk een beetje op een bijbelse manier. Ik vind morele waarden nogal belangrijk, ik heb snel problemen met mijn geweten, ik probeer

juist te leven. Ik herinner me een soort van 'verlichting' toen ik amper vijf jaar was. Ik liep over de speelplaats en 'paf', daar was het. Noem het een ingeving. Ik dacht: 'Vanaf nu wil ik weten waarmee ik bezig ben.' De manier waarop ik toen dacht en waarop ik nu denk, is fundamenteel dezelfde gebleven. Alleen heb ik zoveel meegemaakt dat mijn kijk op de wereld wat veranderd is. Ik ben voorzichtiger geworden, of soms juist niet. Maar de persoon die ik nu ben, is wakker geworden op zijn vijfde. Ik dacht op dat moment ook: 'Deze ervaring mag ik nooit

LOTTI PRIVÉ

'Met wat er achter de gevel van ons huis gebeurt, heeft niemand iets te maken.'

meer vergeten.' Het was alsof er iemand iets in mijn hoofd had gestopt. Misschien kun je dat gevoel religieus noemen, maar ik hou me niet bezig met sektes, ook niet met de rooms-katholieke. Ik richt me wel voortdurend tot iemand als er iets leuks gebeurd is, of iets droevigs, maar misschien vertel ik dat dan wel aan mezelf."

IVE Je privé-leven staat wellicht wat meer onder druk sinds 'Lotti goes classic' in een stroomversnelling kwam?

HELMUT LOTTI: „Ik ben minder thuis dan vroeger, maar ik geniet meer van die momenten. Voor de rest is mijn manier van leven onveranderd gebleven. Mijn vrouw Kimberly houdt zich wat meer op de achtergrond dan vroeger. Zij heeft er geen behoefte aan om in een weekblad te staan en dan in het foto-on-

derschrift te moeten lezen dat ze voor een bepaalde gelegenheid weer een verkeerde jurk aanhad, hoewel je daar nooit helemaal aan kunt ontsnappen. Maar ze wil zoveel mogelijk bij ons kind zijn, en we hebben beslist om over ons privé-leven niets meer te zeggen. Het gaat om de zanger Helmut Lotti, en wat er achter de gevel van ons huis gebeurt, daar heeft niemand iets mee te maken. Ik heb dat moeten leren, vooral omdat de bladen elkaar willen overtreffen en dan overal personen bij sleuren die niets met de zaak te maken hebben. Zo vind ik het vervelend dat iedereen weet wie mijn moeder is, want als gevolg daarvan kan ze niet meer op een normale manier haar werk doen. Ze heeft een soep-ronde, waarmee ze normaal klaar is om halftwee. Door al het geletter onderweg is dat nu drie uur geworden, want plots vindt iedereen het interessant om met haar te praten. Mijn moeder werkt graag en praat graag, dus lijdt ze daar niet te erg onder. Toch gaat men soms te ver. Zo werd ze tijdens haar ronde gefotografeerd met een bivakmuts op het hoofd. In het blad dat die foto publiceerde werd geïnsinueerd dat ik niet goed voor mijn moeder zorgde: 'Toch erg dat zo'n vrouw nog moet werken.' Sorry, maar mijn moeder werkt nu eenmaal graag. Het is haar leven. En als ze het beu wordt, zal ik er wel voor zorgen dat ze niet meer hoeft te werken. Maar als mijn moeder nu gelukkig is met het leven dat ze leidt, waarom zou ik mij daar dan mee bemoeien?"

-PAUL KOECK